

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1910/05
27.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi "AA", poštanski fah broj 25, koga zastupa AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra Novi Sad, radi poništaja rešenja broj: 431-941/2004-2 od 22.9.2004. godine u pravnoj stvari utvrđivanja doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, u nejavnoj sednici veća održanoj 27.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije-Poreske uprave, Regionalnog centra Novi Sad br: 431-941/2004-2 od 22.9.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbačena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije - Poreske uprave, Filijala Senta broj: 431-35/471-KR od 4.8.2004. godine, kojim je BB utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 2.4.2003. do 31.12.2003. godine i protiv rešenja istog organa broj 431-36/471-AR od 4.8.2004. godine kojim je BB utvrđeno akontaciono zaduženje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 1.1.2004. do 31.12.2004. godine.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog bitnih povreda pravila postupka i pogrešne primene materijalnog prava, tužilac ističe da je tuženi organ povredio pravilo postupka, jer je dispozitiv pobijanog rešenja nerazumljiv i u suprotnosti sa uvodom i obrazloženjem rešenja, s obzirom da je tužilac je izjavio dve žalbe protiv dva rešenja istog prvostepenog organa i to protiv rešenja br. 431-35/471-KR i protiv rešenja br. 431-36/471-AR, oba od istog datuma 4.8.2004. godine, a dispozitivom je odlučeno o jednoj žalbi. Takođe je ukazao da tuženi organ nije mogao jednim drugostepenim rešenjem da odluči o žalbama izjavljenim protiv dva posebna rešenja, doneta od strane istog prvostepenog organa, pogotovu što su protiv svakog prvostepenog rešenja izjavili žalbe kako tužilac tako i BB, o čijim žalbama je drugostepeni organ odlučivao i to tako što je žalbe uvažio i poništi oba prvostepena rešenja. Naveo je da je tuženi organ pogrešno primenio materijalno pravo - Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju i Zakon o poreskom postupku i poreskoj administraciji kada je zaključio da tužilac nema svojstvo stranke u postupku. Smatrajući da je osporenim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu, predložio je da Vrhovni sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima datim u osporenom rešenju i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda u tužbi i odgovora na tužbu, Vrhovni sud je našao:

Tužba je osnovana.

Prema stanju u spisima prvostepeni upravni organ je 4.8.2004. godine doneo dva rešenja - rešenje broj 431-35/471-KR kojim je BB utvrđeno konačno zaduženje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 2.4.2003. godine do 31.12.2003. godine i rešenje broj 431-36/471- AR kojim je BB utvrđena akontaciono zaduženje doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 1.1.2004. godine do 31.12.2004. godine. Protiv navedenih rešenja žalbe su izjavili BB kao obveznik doprinosa i tužilac-preduzeće čiji je osnivač BB, s tim što je o žalbama BB odlučeno posebnim rešenjima, a tuženi organ je osporenim rešenjem odlučivao o žalbama tužioca izjavljenim protiv dva prvostepena rešenja. Kod takvog stanja stvari, neosnovano tužilac u tužbi ukazuje da ima svojstvo stranke u postupku pošto se VV-osnivač tužioca tereti doprinosima za penzijsko i invalidsko osiguranje. Ovo sa razloga što tužilac prema odredbama člana 174. stav 3. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službeni glasnik RS" br. 34/03) u vezi člana 12. stav 1. tačka 2. istog zakona i člana 12. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ne spada u kategoriju poreskog obveznika i poreskog dužnika zbog čega nema svojstvo stranke u postupku.

Međutim, osnovano tužilac osporava zakonitost rešenja bog povrede pravila postupka, ukazujući da je dispozitiv rešenja nerazumljiv i protivrečan razlozima u obrazloženju. Naime, iako se iz stanja u spisima i uvoda osporenog rešenja vidi da je tuženi organ odlučivao o žalbama izjavljenim protiv dva rešenja istog prvostepenog organa, dispozitivom osporenog rešenja je odlučeno samo o jednoj žalbi, pa je ovakav dispozitiv nejasan, jer iz ovakvog odlučivanja se ne može zaključiti o kojoj žalbi je odlučivao tuženi organ. Postupajući na ovakav način tuženi organ je povredio pravila postupka, zbog čega je osporeno rešenje moralo biti poništeno.

Po ponovnom postupku tuženi organ će otkloniti povrede postupka koje su mu ukazane ovom presudom i doneće novo, na zakonu zasnovano rešenje, imajući pri tom u vidu da je pravno shvatanje suda izneto u ovoj presudi obavezno za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana. 27.10.2005. godine, U. 1910/05

Zapisničar Predsednik veća-sudija,

Milanka Alkalaj, s.r Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz